

DOMSTOLENS DOM

(første afdeling)

af 15. marts 1984

i sag 313/82 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Burgerlijk Rechtbank van Eerste Aanleg, Hasselt):
 NV Tiel Utrecht Schadeverzekering, Utrecht,
 mod Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, Bru-
 xelles ⁽¹⁾)

(Færdssulykke — udgifter til lægehjælp — refusion
 til forsikringsinstitutionen)

(84/C 108/07)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil
 blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 313/82, angående en anmodning, som Burger-
 lijk Rechtbank van Eerste Aanleg, Hasselt, i medfør
 af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domsto-
 len for i den for nævnte ret verserende sag NV Tiel
 Utrecht Schadeverzekering mod Gemeenschappelijk
 Motorwaarborgfonds at opnå en præjudiciel afgørelse
 vedrørende fortolkningen af artikel 93 i forordning
 (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 (EFT specialud-
 gave 1971 II, s. 366) om anvendelsen af de sociale
 sikringsordninger på arbejdstagere og deres familie-
 medlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, har
 Domstolen (første afdeling), sammensat af afdelings-
 formanden T. Koopmans og dommerne A. O'Keefe
 og G. Bosco, generaladvokat P. VerLoren van
 Themaat og justitssekretær P. Heim, den 15. marts
 1984 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

*Udtrykket »institution«, som bl.a. omhandles i artikel 4,
 stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71, betyder for hver
 medlemsstat den institution eller den myndighed, som
 det påhviler at anvende hele eller en del af en medlems-
 stats lovgivning vedrørende de i forordningen nævnte
 sociale sikringsgrene eller sikringsordninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 9 af 13. 1. 1983.

somhed i 35510 Miniac-Morvan (Frankrig), ved
 advokat Bertrand Favreau, Bordeaux, og med valgt
 adresse hos advokat Guy Harles, rue Philippe II 34,
 Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det europæiske økonomiske Fællesskab ved dets ansvarlige organer kendes pligtigt at betale sagsø-
 geren 70 541 ffr. (syvtitusinde femhundrede firtien
 franske francs).
- Fællesskabet tilpligtes at afholde sagens omkost-
 ninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ved nærværende sagsanlæg i medfør af EØF-trakta-
 tens artikel 215, stk. 2, søges der erstatning for den
 skade, som er forvoldt sagsøgeren i forbindelse med
 hans virksomhed som svineavler på grund af de for-
 styrrelser i valutakurserne, der er en følge af de »mo-
 netære udligningsbeløb« (MUB). Fællesskabets insti-
 tutioner har åbenbart og alvorligt overskredet de
 grænser, der må overholdes ved udøvelsen af deres
 hverv. Den-ansvarspådragende adfærd består nærmere
 i, at institutionerne opretholder MUB. MUB blev ind-
 ført for at sikre markedets enhed ved at opretholde
 det fælles prisniveau, der truedes af valutakursernes
 udsving (jfr. forordning (EØF) nr. 974/71 ⁽¹⁾). Imid-
 lertid har MUB i de senere år medført forstyrrelser i
 samhandelen til skade for de franske producenter.
 Endvidere har Fællesskabets institutioner klart over-
 skredet de beføjelser, som de har i henhold til forord-
 ningerne (EØF) nr. 974/71 og (EØF) nr. 2759/75 ⁽²⁾,
 ved at opretholde MUB for svinekød, beregnet ud fra
 en teoretisk pris på grundlag af basisprisen, uden at
 der foreligger nogen interventionspris.

⁽¹⁾ EFT 1971 specialudgave I, s. 231.

⁽²⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975.

**Sag anlagt den 14. marts 1984 af Robert Surcouf mod
 Rådet for De europæiske Fællesskaber og Kommis-
 sionen for De europæiske Fællesskaber**

(Sag 71/84)

(84/C 108/08)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den
 14. marts 1984 anlagt sag mod Rådet for De europæi-
 ske Fællesskaber og Kommissionen for De europæi-
 ske Fællesskaber af Robert Surcouf, der udøver virk-

**Sag anlagt den 14. marts 1984 af Jean Vidou mod
 Rådet for De europæiske Fællesskaber og Kommis-
 sionen for De europæiske Fællesskaber**

(Sag 72/84)

(84/C 108/09)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den
 14. marts 1984 anlagt sag mod Rådet for De europæi-
 ske Fællesskaber og Kommissionen for De europæi-
 ske Fællesskaber af Jean Vidou, der udøver virk-

somhed i 35510 Castelnau-Magnoac (Frankrig), ved advokat Bertrand Favreau, Bordeaux, og med valgt adresse hos advokat Guy Harles, rue Philippe II 34, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det europæiske økonomiske Fællesskab ved dets ansvarlige organer kendes pligtigt at betale sagsøgeren 74 136 ffr. (syvtilfiredusinde ethundrede trettiseks franske francs);
- Fællesskabet tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og de væsentligste argumenter er de samme som i sag 71/84.

Sag anlagt den 19. marts 1984 af Hoesch Werke Aktiengesellschaft mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 74/84)

(84/C 108/10)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. marts 1984 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af Hoesch Werke Aktiengesellschaft, Dortmund, ved advokatfirmaet Deringer, Tessin, Herrmann & Sedemund, Heumarkt 14, D-5000 Köln 1, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Jacques Loesch, 2, rue Goethe.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af Kommissionens individuelle beslutning K(84) 177 af 7. februar 1984 — tilstillet sagsøgeren den 13. februar 1984 — vedrørende gennemførelse af efterprøvelser i sagsøgerens virksomhed og forskellige andre denne tilknyttede virksomheder med henblik på forbudt praksis ved beregning af priser for stålprodukter, jf. EKSF-traktatens bilag I.
2. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Fremlæggelse af revisionsberetningen, der ifølge sit væsen og sit formål er et strengt fortroligt dokument, som danner grundlag for revisors rådgivende virksomhed over for ledelsen, er ikke forenelig med beskyttelsen af revisors forretnings-

hemmeligheder («Wirtschaftsprüferprivileg»). I betragtning af, at Kommissionen har haft adgang til virksomhedens væsentligste forretningsbilag, er fremlæggelsen af revisionsberetningen heller ikke »nødvendig«, jf. EKSF-traktatens artikel 47, og samtidig i strid med proportionalitetsprincippet.

- Ifølge sagsøgerens opfattelse kan det generelt heller ikke tillades, at privatpersoner deltager i efterprøvelsesproceduren, for så vidt disse derved udfører øvrigmyndighedsbeføjelser. En sådan deltagelse af privatpersoner ville ikke yde tilstrækkelig beskyttelse af sagsøgerens drifts- og forretningshemmeligheder, navnlig da der i den foreliggende sag er tale om ansatte fra et revisions- og forvaltningsfirma i et tredjeland, som ikke blot arbejder for Kommissionen, men også som revisor og rådgiver for sagsøgerens konkurrenter.

Sag anlagt den 21. marts 1984 af Thyssen Stahl Aktiengesellschaft mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 77/84)

(84/C 108/11)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. marts 1984 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af Thyssen Stahl Aktiengesellschaft, Duisburg, ved advokatfirmaet Deringer, Tessin, Herrmann & Sedemund, Heumarkt 14, D-5000 Köln 1, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Jacques Loesch, 2, rue Goethe.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Artikel 14 B i Kommissionens beslutning nr. 234/84/EKSF af 31. januar 1984 om forlængelse af overvågningsordningen og systemet for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien (EFT nr. L 29 af 1. 2. 1984, s. 1) annulleres, for så vidt tildelingen af tillægskvoter er gjort afhængig af kriterier, som ikke gør det muligt at tage hensyn til en før den 1. januar 1980 gennemført reduktion af produktionskapaciteten.
2. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Overtrædelse af EKSF-traktatens artikel 58, stk. 2, og af Kommissionens forpligtelse til at respektere principperne efter traktatens artikler 2, 3 og 4, navnlig forbudet mod forskelsbehandling; magtfordrejning.